

บทความออนไลน์

เมคานู กับ 6 ห้องสมุดที่ออกแบบโดยให้ความสำคัญกับ ‘คน’
และเน้นความสัมพันธ์ของ ‘ผู้คน’

Photo : Website mecanoo.nl

เมคานู (Mecanoo) เป็นบริษัทออกแบบสถาปัตยกรรม การออกแบบภายใน ภูมิทัศน์ วางผังเมือง ฯลฯ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่เมืองเดลฟท์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีสาขาอยู่ที่สหรัฐอเมริกาและไต้หวัน ในสำนักงานใหญ่ประกอบด้วยพนักงานหลากหลายสาขาวิชาชีพ เช่น ช่างเทคนิค คนทำโมเดล และสถาปนิก รวมประมาณ 120 คน จาก 25 เชื้อชาติ

ตัวอย่างโครงการห้องสมุด 6 แห่งที่เป็นผลงานการออกแบบอันโดดเด่นของบริษัทเมคานู สะท้อนถึงแนวทางการทำงานที่ยึดหลักการ 3 ประการ ได้แก่ ‘ผู้คน’ (People) คือหัวใจหลักที่มีความสำคัญที่สุดในการออกแบบ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

‘สถานที่’ (Place) เป็นเรื่องจำเพาะซึ่งปรับไปตามบริบทของสังคม และ ‘วัตถุประสงค์’ (Purpose) คือสามารถใช้งานได้ตามหน้าที่ อีกทั้งต้องพร้อมรับมือสภาพการณ์ที่อาจเปลี่ยนแปลงในอีกหลายสิบปีข้างหน้า

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งเดลฟท์

(Library Delft University of Technology)

เดลฟท์, เนเธอร์แลนด์

ห้องสมุดเป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ใช้บริการห้องสมุดมีตั้งแต่เด็กอายุ 6 เดือน ไปจนถึงผู้สูงอายุ อาคารห้องสมุดจึงมีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากสถาบันประเภทอื่น เพราะมีทั้งพื้นที่ที่ทุกวัยใช้งานร่วมกันและพื้นที่ที่เน้นผู้ใช้งานเฉพาะวัย รวมทั้งผู้คนที่แตกต่างกันหลากหลาย การออกแบบห้องสมุดจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการทุกคน

กลุ่มอาคารของมหาวิทยาลัยในช่วงทศวรรษที่ 1960 มีโครงสร้างเป็นคอนกรีตที่ดูเคร่งขรึม การออกแบบห้องสมุดไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องเกี่ยวกับตัวอาคาร แต่ยังขยายไปสู่เรื่องภูมิทัศน์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นมิตร โปร่งเบา และเพิ่มโอกาสให้ผู้คนได้พบปะมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น รถยนต์ถูกจำกัดอยู่ด้านนอก และเก็บพื้นที่ใจกลางไว้สำหรับผู้คนเท่านั้น

ห้องสมุดที่เดลฟท์สร้างเสร็จสมบูรณ์ในปี 1996 ปัจจุบันมีอายุกว่า 20 ปี ห้องสมุดเป็นมากกว่าสถานที่สำหรับยืมหนังสือ แต่ยังกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งผู้คนมาเล่นสกีในฤดูหนาว นั่งอาบแดดในฤดูร้อน และมาพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กลุ่มผู้ให้บริการหลักของห้องสมุดยังคงเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ประชาชนที่อยู่ในบริเวณนั้นก็สามารมาใช้ได้เช่นกัน ปัจจุบันนักศึกษาไม่นิยมอ่านหนังสืออยู่ที่บ้าน ห้องสมุดจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ที่นั่งเพิ่มขึ้นและลดจำนวนหนังสือลง โดยคัดเลือกหนังสือที่มีผู้ใช้บ่อยให้บริการบนชั้นเพียงร้อยละ 10 แต่กระนั้นบางเล่มก็มีผู้ให้บริการเพียงปีละ 3 ครั้งเท่านั้น ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 90 ย้ายไปเก็บไว้ที่ชั้นใต้ดิน เมื่อนักศึกษาต้องการใช้งานสามารถแจ้งบรรณารักษ์นำหนังสือขึ้นมาให้ภายในครึ่งชั่วโมง

หนังสือไม่ใช่สิ่งที่นักศึกษาใช้งานบ่อยอีกต่อไป เพราะเนื้อหาจำนวนมากถูกตัดแปลงเป็นอิเล็กทรอนิกส์ แต่สิ่งที่พวกเขาใช้งานอยู่เสมอคือพื้นที่สำหรับการศึกษา ซึ่งต้องมีโต๊ะเก้าอี้และปลั๊กไฟเพื่อชาร์จโทรศัพท์มือถือและคอมพิวเตอร์พกพา การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ง่ายเพราะการออกแบบตั้งใจให้สามารถทำแบบนี้ได้ตั้งแต่ต้นแผนผังห้องสมุดเมื่อ 20 ปีก่อน กับเมื่อ 5 ปีที่แล้วไม่ต่างกันมากนัก เพียงนำชั้นวางนิตยสารออกก็สามารถเพิ่มจำนวนที่นั่งได้จาก 600 เป็นเกือบ 1,000 ที่นั่ง

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

มหาวิทยาลัยต้องการส่งเสริมให้นักศึกษาทำกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องสมุดที่มีชีวิต และไม่ใช้ห้องสมุดแบบเงียบ ๆ นักศึกษาสามารถนำอาหารและเครื่องดื่มมารับประทานในห้องสมุด เลือกรูปแบบที่นั่งที่มีอยู่ไม่เหมือนกันตามใจชอบ ห้องสมุดควรเป็นพื้นที่ที่ให้ความรู้สึกสบาย โดยเฉพาะเมื่อต้องอยู่ในนั้นนาน ๆ ประเด็นเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเรื่องเสียง อากาศ แสงสว่าง เสาที่อยู่ภายในห้องสมุดเคลือบที่ติดตั้งเครื่องถ่ายเทอากาศให้หมุนเวียนจากด้านล่างขึ้นไปด้านบนอย่างสม่ำเสมอ ออกแบบให้มีแสงธรรมชาติส่องเข้ามาในอาคาร รวมทั้งปลูกหญ้าหนา ๆ ด้านบนเพื่อดูดซับเสียงรบกวน

การออกแบบห้องสมุดเป็นมากกว่าเรื่องอาคาร แต่ยังเกี่ยวข้องกับการออกแบบภูมิทัศน์

ห้องสมุดเมืองเบอร์มิงแฮม

(Library of Birmingham)

เบอร์มิงแฮม, สหราชอาณาจักร

เบอร์มิงแฮมเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่รองจากลอนดอน มีความซับซ้อน มีประชากรหลากหลายทั้งชาวต่างชาติและผู้อพยพจำนวนมาก รวมถึงประชากรรุ่นหนุ่มสาว ที่ตั้งของห้องสมุดอยู่ในใจกลางเมืองติดกับ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

อาคารแสดงดนตรีและอยู่ใกล้โรงละคร องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนปัจจัยที่จำเป็นต้องนำมาวิเคราะห์ในการออกแบบห้องสมุด

อาคารมีรูปทรงคล้ายกล่องสี่เหลี่ยมซ้อนทับกันเป็นชั้น ๆ การตกแต่งภายนอกอาคารได้แรงบันดาลใจมาจากความรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมเครื่องประดับของเบอร์มิงแฮม บริเวณที่มองเห็นเป็นสีทองเด่นชัดเป็นที่ตั้งของหอจดหมายเหตุ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความภาคภูมิใจของชาวเมืองที่มีต่อความเป็นมาในอดีต เอกสารในหอจดหมายเหตุต้องเก็บรักษาไว้อย่างดี จึงเสี่ยงที่จะนำไปไว้ที่ชั้นใต้ดินซึ่งเสี่ยงต่อน้ำท่วม ความชื้น หรือเหตุอื่นๆ ส่วนห้องทรงกลมสีทองด้านบนสุดเป็นที่ตั้งของห้องอนุสรณ์เชคสเปียร์

แนวทางในการออกแบบคือ ห้องสมุดไม่ควรแยกออกเป็นชั้น ๆ เพราะต้องการให้ผู้ใช้บริการเข้าไปยังอาคารแล้วได้รับประสบการณ์เหมือนเป็นการเดินทาง มีการนำแนวคิดเรื่องเส้นนำสายตาตามาใช้เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถมองเห็นคร่าว ๆ ว่า ชั้นบนและชั้นล่างมีอะไรบ้าง

ห้องสมุดมีลานชั้นใต้ดินด้านหน้าอาคาร เพื่อสร้างความดึงดูดใจให้ผู้ที่ผ่านไปมาให้มากที่สุด อังกฤษมีฝนตกบ่อย ผู้คนที่เดินอยู่ใต้ชายคาจะเข้ามาในอาคารโดยอัตโนมัติ เส้นทางเดินในห้องสมุดถูกออกแบบเป็นแนววงกลม เพื่อให้คนอยากเดินต่อขึ้นไปเรื่อย ๆ ผู้ที่เดินเข้ามาในห้องสมุดสามารถเดินสำรวจได้ง่าย ๆ แทบไม่ต้องอาศัยป้ายบอกทางใด ๆ เพราะทุกอย่างถูกจัดวางอย่างเป็นเหตุเป็นผลในตัวของมันเอง ห้องสมุดยังได้รับการออกแบบไว้เพื่อรองรับการใช้งานอื่น ๆ เช่น การจัดงานเลี้ยง แพชันโชว์ หรือคอนเสิร์ต

ห้องสมุดพยายามทำที่นั่งให้มีหลายแบบ ให้ทุกคนรู้สึกเหมือนนั่งอยู่ที่บ้าน สามารถเลือกนั่งตรงที่ตัวเองชอบ เช่น นั่งในห้องอ่านหนังสือ นั่งทำงานเป็นกลุ่ม หรือนั่งริมหน้าต่างมองออกไปข้างนอก มีทั้งโต๊ะตัวใหญ่ หรือเก้าอี้แบบเลาจน์ ตอบสนองความต้องการของทุกคน

นอกจากนี้ในอาคารยังมีพื้นที่พิเศษอื่นๆ เช่น หอศิลป์ พื้นที่จัดนิทรรศการ และห้องบรรยายขนาดเล็กไปจนถึงขนาด 300 ที่นั่ง ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมได้หลายรูปแบบ รวมทั้งห้องสำหรับเด็กเล็กอยู่ใกล้คานเตอร์กาแฟ เพื่อให้พ่อแม่ได้ดื่มกาแฟพร้อมกับคอยมองดูลูก ๆ ไปพร้อมกัน ส่วนพื้นที่บนดาดฟ้าที่กว้างขวางถูกเปลี่ยนให้เป็นสวนสมุนไพร ซึ่งเด็ก ๆ ได้เรียนรู้วิถีปลูกและการเพาะกล้า โดยมีอาสาสมัครจำนวนมากคอยดูแลและจัดกิจกรรม

ภายนอกอาคารรูปทรงคล้ายกล่องสี่เหลี่ยมซ้อนทับกันเป็นชั้นๆ

Photo : Website mecanoo.nl

ห้องสมุดประชาชนนิวยอร์ก

(New York Public Library)

นิวยอร์ก, สหรัฐอเมริกา

ห้องสมุดประชาชนนิวยอร์ก มีโครงการบูรณะห้องสมุด 2 แห่ง โดยเชื่อมต่อทั้งสองอาคารเข้าด้วยกัน ได้แก่อาคารสตีเฟน เอ. ชวาร์ซมัน (Stephen A. Schwarzman Building) ซึ่งเป็นสมุดหลัก และห้องสมุดมิดแมนฮัตตัน (Mid-Manhattan Library) ซึ่งเป็นห้องสมุดสาขาที่มีผู้ใช้บริการมากที่สุด อาคารทั้งสองแห่งมีอายุร่วมร้อยปี

อาคารสตีเฟน เอ. ชวาร์ซมัน เปิดให้บริการมาตั้งแต่ปี 1911 เป็นตัวอย่างสถาปัตยกรรมแบบโบซาร์ (Beaux Arts) ที่อลังการ และเป็นสัญลักษณ์ของอุดมการณ์ประชาธิปไตยในการเข้าถึงความรู้ที่เปิดกว้างเสรี ที่นี่เป็นห้องสมุดการวิจัยที่มีชื่อเสียงมาก มีผู้ใช้บริการหลายล้านคนต่อปี ระหว่างการปรับปรุงห้องสมุดไม่สามารถหยุดให้บริการ ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาบูรณะอย่างรอบคอบมากกว่า 10 ปี

การบูรณะจำเป็นต้องรักษาองค์ประกอบของงานศิลปะแบบดั้งเดิม โดยออกแบบให้พื้นที่สาธารณะอยู่บริเวณชั้นล่าง ส่วนพื้นที่สำหรับอ่านหนังสือและงานวิจัยอยู่บริเวณชั้นบน ซึ่งมีบรรยากาศเงียบสงบกว่า ภายหลังปรับปรุงห้องสมุดส่งผลให้อัตราการเยี่ยมชมต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

มีการสร้างทางเข้าใหม่จากถนนหมายเลข 40 สร้างลิฟต์และบันไดใหม่เพื่อช่วยให้ผู้ใช้บริการเข้าถึงอาคารได้สะดวกมากขึ้น รวมทั้งมีพื้นที่กว้างสามารถรองรับกลุ่มนักเรียนที่มาเยี่ยมชมห้องสมุด จากถนนหมายเลข 5 ทางเข้าจะพาผู้เข้าชมไปสำรวจคอลเลกชันที่น่าสนใจของห้องสมุดซึ่งจัดแสดงอยู่ในหอนิทรรศการที่สร้างใหม่ มีคาเฟ่และเลาจน์ และมีทางเดินขึ้นไปยังห้องค้นคว้าวิจัยที่ปรับปรุงใหม่ ส่วนคนที่เดินเข้ามาทางถนนหมายเลข 42 จะพบกับพื้นที่สาธารณะที่ออกแบบไว้สำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ

อีกฝั่งถนนหนึ่งเป็นที่ตั้งของห้องสมุดมิดแมนฮัตตัน เดิมเป็นห้างสรรพสินค้า ต่อมาในยุค 70 ได้กลายมาเป็นสาขาของห้องสมุดประชาชนนิวยอร์ก 40 ปีที่ผ่านมาห้องสมุดแห่งนี้ได้รับงบประมาณน้อยจึงอยู่ในสภาพทรุดโทรมกว่าที่ควรจะเป็น พื้นที่แต่ละชั้นแยกออกจากกันอย่างชัดเจน ผู้ใช้จึงรู้สึกถูกตัดขาดออกจากชั้นอื่นๆ

การบูรณะห้องสมุดมิดแมนฮัตตันจึงนับเป็นการผ่าตัดครั้งใหญ่ องค์กรประกอบภายในถูกรื้อออกทั้งหมด มีการเพิ่มช่องว่างขนาดใหญ่กลางอาคาร เปลี่ยนห้องสมุดที่เคยอัดแน่นไปด้วยชั้นหนังสือ ให้ปลอดโปร่งและเพิ่มจำนวนที่นั่งให้มากขึ้น โดยย้ายชั้นหนังสือรวมไว้ในพื้นที่เดียวกัน แกะระบบปรับอากาศที่ส่งเสียงดังน่ารำคาญ รวมทั้งเปลี่ยนดาตฟ้ารั้งให้กลายเป็นจุดชมวิว คาดว่าห้องสมุดมิดแมนฮัตตันจะปรับปรุงแล้วเสร็จและเปิดให้บริการปลายปี 2020

อาคารสติเฟน เอ. ชวาร์ซมัน

Photo : Website mecanoo.nl

ห้องสมุดมาร์ติน ลูเธอร์ คิง

(Dr. Martin Luther King, Jr. Library)

วอชิงตัน, สหรัฐอเมริกา

วอชิงตันมีผังเมืองเป็นมุมฉากและตึกที่เป็นมุมจำนวนมาก เช่นเดียวกับห้องสมุดมาร์ติน ลูเธอร์ คิง ซึ่งเป็นผลงานการออกแบบของมีส ฟาน แดร์ โรห์ (Mies Van Der Rohe) สถาปนิกชาวเยอรมัน อาคารสร้างขึ้นในปี 1972 มีสีดำแบบสมัยใหม่และสามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ ทว่ามีความแปลกตรงที่ออกแบบชั้นวางหนังสือไว้รอบผนัง แทนที่จะนำหนังสือไว้ตรงกลางแล้วให้คนที่นั่งอ่านหนังสือสามารถมองออกไปภายนอก

ทั้งวอชิงตันและนิวยอร์กมีปัญหาเกี่ยวกับคนไร้บ้านซึ่งมักเข้ามายึดพื้นที่ในห้องสมุด สถานการณ์เช่นนี้เป็นเรื่องไม่พึงประสงค์ของผู้ใช้บริการทั่วไป ดังนั้นหากห้องสมุดเลือกที่จะไม่ผลักคนไร้บ้านออกไป ก็จำเป็นต้องหาอย่างอื่นให้พวกเขาทำ ส่วนการออกแบบกายภาพห้องสมุด สามารถเปลี่ยนชั้นหนังสือสูง ๆ ซึ่งบดบังการมองเห็นแล้วแทนที่ด้วยชั้นหนังสือที่เตี้ยลง แม้จะทำให้เก็บหนังสือได้น้อยลง แต่ทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่น่าใช้บริการมากขึ้น

เดิมทีห้องสมุดมาร์ติน ลูเธอร์ คิง มีบทบาทเป็นสถานที่เก็บสะสมรักษาหนังสือเพียงอย่างเดียว แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนจากแหล่งสะสมความรู้ไปสู่แหล่งเชื่อมโยงความรู้ การปรับปรุงอาคารทำโดยสลักรการใช้งานพื้นที่ให้ด้านหน้ากลายเป็นด้านหลัง และด้านหลังกลายเป็นด้านหน้า เพราะก่อนหน้านี้เมื่อคนเข้ามาในห้องสมุดจะต้องเดินผ่านส่วนที่มีดและไม่น่าเชิญชวนเพื่อไปยังพื้นที่หลักที่อยู่อีกด้านหนึ่ง ภายในอาคารไม่มีช่องว่างที่ทำให้สามารถมองเห็นบริเวณชั้นอื่น

ห้องสมุดถูกออกแบบให้โล่งขึ้น มีการนำพื้นบางชั้นออกเพื่อเพิ่มความสูงของเพดานและเกิดความรู้สึกว่าห้องอ่านหนังสือโอโถงขึ้น มีการเปลี่ยนบันไดที่ไม่น่าใช้เป็นบันไดเวียนสำหรับชั้นลง 5 ชั้น และเพิ่มสไลเดอร์สำหรับเด็ก รวมทั้งสร้างสวนหย่อม ศาลานั่งเล่น และห้องสำหรับจัดกิจกรรมไว้บนดาดฟ้า กำแพงทางเข้าลานจอดรถเก่าถูกรื้อออกแล้วสร้างเป็นคาเฟ่ บางจุดก็เลือกที่จะเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย เช่นบริเวณทางเข้าหลัก เพื่อแสดงถึงความเคารพต่อสถานที่แห่งนี้

อาคารห้องสมุดแต่ละชั้นสามารถมองเห็นได้จากด้านนอก และต่อเติมชั้น 5 ให้เป็นห้องอดิทอปเรียนและสวนลอยฟ้า

ห้องสมุดลอกฮาล

LocHal library)

ทิลเบิร์ก, เนเธอร์แลนด์

เมืองทิลเบิร์กมีโครงการตัดแปลงโรงงานซ่อมหัวรถจักรซึ่งถูกทิ้งร้างมานานกว่า 10 ปี ให้กลายเป็นพื้นที่สาธารณะที่ใช้งานได้หลากหลาย ทั้งด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ห้องสมุด และสถานที่สำหรับพบปะ อาคารแห่งนี้เป็นตัวอย่งที่ดีเรื่องความยั่งยืน ในแง่ของการบูรณะโครงสร้างเดิมที่มีอยู่แล้ว ให้มีหน้าที่การใช้งานที่แตกต่างไปจากเดิม โดยปรับเปลี่ยนแบบไม่ยุ่งยากซับซ้อน

การออกแบบเน้นใช้องค์ประกอบที่มีอยู่เดิมของตัวอาคาร เช่น รางรถไฟ และเสาเหล็กแบบยุคอุตสาหกรรม เพื่อเป็นสื่อกลางบอกเล่าประวัติศาสตร์ของอาคาร ล้อรถไฟถูกนำมาประยุกต์กลายเป็นโต๊ะขนาดใหญ่ที่สามารถเคลื่อนย้ายไปตามทางรถไฟจริง ๆ ชั้นหนังสือเล็ก ๆ นำมาจากห้องสมุดเก่าอีกแห่งหนึ่งโดยไม่จำเป็นต้องทิ้ง

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

บริเวณบ่ออัดจาระบีสำหรับรถไฟ ถูกเปลี่ยนเป็นพื้นที่สำนักงานและจัดเวิร์คช็อป ห้องสมุดได้ทำร้านกาแฟรสเลิศเพื่อสร้างรายได้ โดยไม่ต้องซื้อแฟรนไชส์จากร้านกาแฟที่มีชื่อเสียง เมื่อคอกาแฟได้ลิ้มรสกาแฟดีๆ ก็อาจจะยืมหนังสือสักเล่มหรือเข้าร่วมกิจกรรมของห้องสมุด ซึ่งตอนนี้ห้องสมุดได้กลายเป็นจุดนัดพบของผู้คนในเมืองทิลเบิร์กไปแล้ว

อีกหนึ่งจุดที่น่าสนใจซึ่งสถาปนิกได้ออกแบบร่วมกับศิลปิน คือการจัดแบ่งพื้นที่ต่างๆ โดยใช้ม่านขนาดใหญ่ เมื่อปิดม่านจะแยกพื้นที่ออกเป็นสัดส่วนสำหรับทำกิจกรรม แต่หากเปิดม่านออกทั้งหมดก็จะกลายเป็นพื้นที่เปิด (open space) ขนาดใหญ่

ส่วนห้องสมุดสำหรับเด็กได้ร่วมกับสวนสนุกในการออกแบบให้เป็นดินแดนแห่งเทพนิยาย โดยสร้างสรรค์เฟอร์นิเจอร์ที่ช่วยให้เด็กรักการอ่านและได้จินตนาการ เช่น โต๊ะที่มีรูปร่างเหมือนเครื่องพิมพ์ดีดยักษ์ ตู้หนังสือที่มีรูปร่างเหมือนดินสอ พู่กัน และปากกา เบาะที่มีรูปร่างเหมือนหนังสือ

มีการออกแบบห้องสำหรับเรียนรู้และทำกิจกรรมที่มีลักษณะแตกต่างกันไปแต่ละห้อง เช่น DigiLab, FoodLab, FutureLab, KennisMekkerij หรือห้องเสวนาด้านภาพยนตร์, TijdLab (time lab), StemmingMekkerij (DialogueLab), WoordLab (word lab) หรือห้องสำหรับเรียนรู้ด้านภาษา และพื้นที่สำหรับเวิร์คช็อป

ภาพของห้องสมุดลอกฮาลเต็มไปด้วยชั้นบันได ซึ่งมีทั้งส่วนที่กั้นเป็นทางเดินและพื้นที่อ่านหนังสือ โดยมีโต๊ะเล็ก ๆ ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้

ห้องสมุดประชาชนไถหนาน

(Tainan Public Library)

ไถหนาน, ไต้หวัน

เป็นผลงานออกแบบที่ชนะการแข่งขันเมื่อปี 2016 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้าง ทำเลที่ตั้งของห้องสมุดแห่งใหม่ตั้งอยู่ในบริเวณที่เคยเป็นเขตทหาร แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นเมืองใหม่ที่กำลังเติบโต ห้องสมุดประชาชนไถหนานอยู่ด้านหน้าสวนสาธารณะขนาดใหญ่

การออกแบบอาคารเน้นความกลมกลืนและเป็นมิตรกับภูมิทัศน์โดยรวม เปิดโอกาสให้ผู้คนได้เรียนรู้การเติบโตของต้นไม้และความเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล นอกจากนี้ยังได้แรงบันดาลใจในการตกแต่งมาจากวัด ซึ่งสูงโปร่งสบายและเรียงรายไปด้วยระแนงไม้เป็นระเบียบ

อาคารมีลักษณะเรียบง่ายและสมเหตุสมผล มีรูปทรงสี่เหลี่ยมง่ายต่อการปรับเปลี่ยนเมื่อกาลเวลาผ่านไป ไม่เหมือนกับอาคารที่มีรูปทรงแปลกๆ พื้นที่แต่ละชั้นมีขนาดลดหลั่นกัน เพื่อให้ชั้นบนกลายเป็นชานชาลาให้ร่มเงาแก่ชั้นที่อยู่ข้างล่างทำให้ภายในอาคารไม่โดนแดดโดยตรง ไม่จำเป็นต้องมีม่าน และคนที่นั่งใกล้หน้าต่างสามารถชื่นชมธรรมชาติที่งดงามได้ระหว่างอ่านหนังสือ สำหรับชั้นบนสุดซึ่งไม่มีชายคากันแดด ถูกออกแบบให้ปกคลุมด้วย

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

บานเกล็ดตกแต่งด้วยเหล็กดัดลวดลายงดงามแบบพื้นถิ่น ซึ่งทำหน้าที่เหมือนบานเกล็ดกรองแสงซึ่งช่วยลดความร้อน

ภายในอาคารมีพื้นที่ว่างขนาดใหญ่ ซึ่งเมื่อผู้ใช้บริการเดินทางผ่านทางเข้าหลักจะสามารถมองเห็นภาพรวมของอาคารแต่ละชั้น เป็นการสื่อสารแบบตรงไปตรงมาโดยแทบไม่ต้องอาศัยป้ายบอกทาง ได้เห็นมีอากาศแบบร้อนชื้น พื้นที่ลานกลางแจ้งสำหรับอ่านหนังสือจึงต้องมีหลังคากันแดดกันฝน ลานสำหรับเด็กต้องมีขอบเขตปลอดภัยและอยู่ติดกับพื้นที่อ่านสำหรับพ่อแม่ในห้องสมุดเพื่อให้สามารถนั่งมองดูลูกของตนได้ ส่วนชั้นบนสุดออกแบบให้มีระเบียงสำหรับอ่านหนังสือกลางแจ้งได้เช่นกัน

ชายคาแต่ละชั้นลดหลั่นกัน ช่วยกันแดดที่ส่องเข้าไปในอาคาร

Photo : Website mecanoo.nl

ที่มา : สรุประเบิดจากการบรรยายเรื่อง “From Collection to Connection” โดย ฟริโซ ฟาน แดร์ สทีน (Friso van der Steen) ผู้อำนวยการด้านเทคนิคและผู้อำนวยการโครงการระหว่างประเทศ บริษัท เมคานู (Mecanoo) ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในงานประชุมวิชาการ TK Forum 2019

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ ARIT NPRU

ภาพประกอบ : สไลด์ประกอบการบรรยาย เรื่อง “From Collection to Connection” โดย ฟริโซ ฟาน แดร์ สตีิน (Friso van der Steen) ในการประชุม TK Forum 2019 วันที่ 4 เมษายน 2562 และเว็บไซต์ mecanoo.nl

Share this:

ที่มา <https://www.tkpark.or.th/tha/home>

